

Kahrolsun Türk politikacılarına konulan konuşma yasakları!

Türkiye: Troçkistler “Referandumda Hayır de!” dedi

Aşağıdaki makale Enternasyonal Komünist Liga'nın Almanya'daki kolu olan Spartakist İşçi Partisi'nin üç ayda bir çıkan dergisi Spartakist'te yayınlanmıştır (sayı no. 216, ilkbahar 2017).

Türkiye 16 Nisan'da Anayasa değişikliğini oylamak amacıyla olağanüstü hal koşullarında referandum için sandık başına gidiyor. Söz konusu olan, 1982'de Ordu tarafından dayatılan Türk anayasasında 18 maddelik bir değişikliğin kabulüyle başkanlık sisteminin getirilmesidir. Bu maddeler meclisin yetkilerini önemli ölçüde kısıtlıyor ve Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın gücünü muazzam derecede artırıyor. Referandumun geçmesi halinde Erdoğan 2029'a kadar iktidarda kalabilir. Bu ona, özellikle kadın haklarını önemli bir ölçüde tehdit altına sokarak ülkeyi İslamlaştırmaya devam etmesi için olanak sağlayacaktır. Referandum Bonapartist bir önlemdir, geçmesi Erdoğan'ın diktatörlüğü anlamına gelecek ve kapitalist Türk devletinin baskıcı gücünü arttıracaktır. Bu nedenle biz Marksistler size şu çağrıda bulunuyoruz: Referandumda Hayır deyin/Bejin Na!

Referandum herkesin demokratik haklarına bir saldırıdır ve özellikle de Kürtlere karşı acımasız baskının daha da artırılması amaçlanmaktadır. Erdoğan'ın diktatörlüğünü reddeden Kürt yanlısı HDP'nin (Halkların Demokratik Partisi) Eş Genel Başkanları, karşıt bir referandum kampanyası yapmalarını engellemek amacıyla Kasım 2016'da tutuklandılar. Bu tutuklamalar, 15 Temmuz 2016'daki başarısız darbe girişiminin hemen ardından yürürlüğe giren olağanüstü hal koşullarında gerçekleşti. Erdoğan'ın karşı-darbesi sonucunda muhalif gösteriler ve grevler ülke genelinde yasaklanmış, 150'ye yakın gazete ve radyo kapatılmış, 148 gazeteci ve medya çalışanı tutuklanmış ve on binlerce kişi gözaltına alınmıştır. 2001'den 2016'ya kadar (Erdoğan 2003'te Başbakan seçildi) cezaevindekilerin sayısı üç kattan fazla artarak 180,000'e ulaşmıştır. Önümüzdeki dört yıl içerisinde 165 yeni cezaevi daha açılacaktır.

Referandumda Hayır diyenler Erdoğan rejimi tarafından “terörist, darbeci veya vatan haini” (Neue Zürcher Zeitung, 27 Şubat) olarak damgalandı. Böylece, Erdoğan'ın yanında yer almayan herkes, özellikle de Kürtler ve Türkiyeli solcular tarafından kurulan küçük-burjuva HDP, hedef gösterildi. Türk devletinin saldırılarına karşı HDP'yi savunsak da siyasi olarak kendilerini desteklemiyoruz. Başkanlık sistemine “Hayır” diyenler arasında kimi AKP (Adalet ve Kalkınma Partisi) destekçileri ve içerisinde Ülkü Ocakları olarak bilinen faşizan Bozkurtları da barındıran, aşırı-milliyetçi MHP'nin (Milliyetçi Hareket Partisi) kimi destekçileri bile bulunmaktadır. Erdoğan, idam ceza-

sını geri getirmek istediğini söyleyerek MHP'nin desteğini kazandı. 20 Mart'ta polisler bir grup faşistin Ankara Üniversitesi İletişim Fakültesi'ne girip “Öcalan'a idam! Birlikte büyük Türkiye!” pankartını açabilmelerine yardımcı oldu. Buna karşı koymak isteyen bazı öğrenciler polisler tarafından kuşatıldı ve sonra da faşistler tarafından saldırıya uğradı. Bu olay, solcular, antifaşistler, Kürtler ve işçiler için ne kadar tehlikeli hale geldiğini gösteriyor. 1999'dan beri imralı Adası'nda tutuklu bulunan Abdullah Öcalan Kürdistan İşçi Partisi'nin (PKK) önderidir. Öcalan'ın derhal tahliye edilmesini talep ediyoruz!

Referandumdaki “Hayır” cephesi heterojendir. Anketlere bakılacak olursa Erdoğan'ın referandumu kazanacağı kesin değildir. Anayasa değişikliğine karşı sürdürülen direnişin ortaya çıkmasında birçok neden sıralanıyor. Getirilmek istenen değişiklik ile ülkede yaşayan insanların daha da kutuplaştırılmasına, diktatörlüğün inşasına ya da Türkiye'nin sözde ilerici “laikliği”nin ortadan kaldırılmasına yol açacağı dile getiriliyor. Solcular, laikler ve Kürt hareketi kendi Hayır/Na platformlarını oluşturmuştur. Daha ilk birkaç günde, bu platformların 800'ün üzerinde destekçisi “terörist örgütleri desteklemek” suçlamasıyla gözaltına alındı (telepolis, 16 Şubat). Türk Büro-Sen Genel Başkanı Fahrettin Yokuş kimliği belirsiz kişiler tarafından silahlı saldırıya uğradı. Türk Kamu-Sen Genel Başkanı İsmail Konuk'un referandumda “Hayır” diyeceğini açıklamasının ardından sendikanın genel merkezi basılıp, tahrip edildi (FAZ online, 28 Şubat). AKP yandaşları referandum karşıtı protestoları engellemek amacıyla “Hayır” diyenleri “kanlarınızda duş alacağız” (telepolis, 5 Şubat) gibi söylemlerle açıkça tehdit etmektedirler. Başbakan Binali Yıldırım bir konuşmasında şöyle söyledi: “değişime direnenler yok olacaklar” (ebd). Buna rağmen, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde İstanbul'da, çoğunluğunu kadınların oluşturduğu, “Hayır” pankartlarıyla ve Erdoğan karşıtı sloganlarıyla on binin üzerinde gösterici toplandı. Kürt halkının Newroz kutlamaları bütün baskılara rağmen ve “Na” kampanyasıyla ilişkilendirilerek kitlesel katılımı gerçekleştirdi. Sadece Kürdistan'ın Türkiye'deki kısmının başkenti Diyarbakır'da 100,000 kişi katıldı. Kahrolsun Hayır/Na kampanyalarına karşı yürütülen baskılar!

20 Ocak'ta üç büyük şirketteki (General Elektrik'in 13 fabrikasında ve İsviçre firmaları olan ABB ile Schneider'da) 2,200 işçinin DİSK'e bağlı Birleşik Metal-İş Sendikası (BMI) tarafından organize edilen grevi, Erdoğan'ın otokrat yönetimini pekiştirmiş olmasına rağmen her şeyi kontrol altına alamadığının bir diğer göstergesidir. Kendilerine uygulanan yıldırma politikalarına karşı Birleşik Metal-İş Sendikası tarafından “Hükümet ve işverenlerin kol

Bağımsız, birleşik Kürdistan için ileri!

kola işçilerin haklarını ortadan kaldırmaya yönelik saldırılarına karşı mücadelemiz devam edecektir” açıklaması yapıldı. Resmi grev yasağına rağmen bu grev, işçilerin ücret artışı talebini dayattı. Bu patronlara karşı kazanılmış bir başarıdır.

Erdoğan ve PKK tarafından yürütülen görüşmelerin 2015 yılında sonlandırılmasından beri ordu Türkiye'nin Güneydoğu'sundaki Kürt köy ve kasabalarına ağır toplarla, paramiliter grupların da katılımıyla defalarca saldırdı; yüzlerce Kürt sivili öldürüldü. Bu, PKK'ye karşı on yıllardır süren yok etme kampanyasının genişletilmesidir. Otuz yıldan fazla süren askeri işgal sonrasında bölge bir enkaz alanına benzemektedir. Türk Ordusu'nun tüm silahlı güçleri Kürdistan'dan defolun! PKK'yi Türk devletine karşı askeri olarak savunmak ve Kürtlerin kendilerine ait bir devlet kurabilmelerini savunmak Türkiye işçi sınıfı için hayati bir öneme sahiptir. Kürt karşıtı şovenizm Türkiye'deki burjuva egemenliğinin sürdürülmesi için vazgeçilmezdir. Sosyalist ilke geçerlidir: “Başka ulusları ezen bir ulus özgür olmaz,” (“Ulusların Kaderlerini Tayin Hakkı Üzerine Bir Tartışmanın Özeti”, Lenin'in Eserleri, 22. cilt). İşçileri Türk şovenizminin etkisinden koparmak ve onları Kürtlerin ulusal haklarının savunulmasına kazandırmak için iki-uluslu (Kürt ve Türk) devrimci bir işçi partisinin inşası ve müdahalesi gerekiyor.

Yurdu Türkiye, Suriye, Irak ve İran arasındaki sınırların da bulunduğu dağlık bir bölge olan Kürt halkı, Yakın Doğu'nun kendine ait bir devleti olmayan en büyük ulusudur. Biz bağımsız ve birleşik bir Kürdistan çağrısında bulunuyoruz. Bu, Yakın Doğu Sosyalist Federasyonu içinde yer alacak Birleşik Sosyalist Kürdistan Cumhuriyeti için mücadelemizin bir parçasıdır. Ayrıca, Kürtlerin buldukları her bir kapitalist devletten bağımsızlıklarını hemen kazanmalarını da destekliyoruz, örneğin Türkiye'deki Kürtlerin ayrılma hakkını. Fakat şu an Irak ve Suriye'de, aralarında PKK ile bağlantılı olan Demokratik Birlik Partisi'nin (PYD) de bulunduğu milliyetçi Kürt önderler kendi kaderlerini tayin etmek için sürdürdükleri haklı mücadelelerini İŞİD'e karşı savaşta ABD emperyalizmiyle ittifaklarına bağımlı kılmışlardır. Bu yalnızca Kürt halkının kendisinin ulusal özemlerine değil, Yakın Doğu'da yaşayan tüm kitlelerin çıkarlarına da ihanettir. Emperyalistler, Yakın Doğu'nun tamamının tahribatındaki önde gelen güçtür. Suriye'deki PYD ile bağlantısı olan PKK'nin küçük-burjuva milliyetçi önderleri emperyalistlere ve hatta Erdoğan'ın kendisine yaranmak gibi hain bir tarihe sahiptir. Kürt militanlar iflas etmiş olan bu siyasi programdan bir an önce kopup, proleter, enternasyonalist ve Troçkist bir programa kazanılmalıdır.

Avrupa Birliği emperyalistleri Türkiye'ye karşı kampanya yürütüyor

Erdoğan'ın Türkiye'de uyguladığı baskı furyasını fırsat bilen Avrupalı emperyalistler, alaycı bir şekilde burjuva özgürlüklerinin savunucusu rolüne bürünerek, kendi baskı mekanizmalarının güçlendirilmesini haklı çıkardı. Alman hükümeti Türk hükümetine düzenli olarak silah sevk ederek Kürtlerin baskı altında tutulmasında öncü bir rol edinmiştir. 1993 yılında PKK'yi yasaklayıp Kürt solcularını tekrar tutuklama ve davalara maruz bırakmıştır. 2 Mart'ta, Avrupa çapında yapılan Newroz gösterilerinden kısa bir süre önce, Frankfurt'ta Hayır için bir seferberlik olan 30 bin kişinin katıldığı mitingde Öcalan'ın hiç bir resminin taşınmasına izin verilmedi—bundan önce Öcalan'ın sadece asker kıyafetli resimlerinin olduğu pankartlar yasaktı. Polisler mitingün tamamını video ile çekerek bu yasaktan yararlandı ve Öcalan flaması taşıyan herkes şimdi mahkemede yargılanma tehdidi altındadır. Dahası, Almanya'daki PKK yasağı (YXK öğrenci derneği de dahil olmak üzere) gençlik ve kadın derneklerine ve Suriye'deki askeri

kanadı olan Halk Savunma Birlikleri'nin (YPG) sembollerine kadar uzanmıştır. Burjuva devlet suçlamalarını “düşünce suçları” hakkındaki 129. maddenin a/b fıkralarına (“terörist örgüt kurma”) dayandırıyor. Şu an Münih'teki Yüksek Eyalet Mahkemesi'nde yargılanan TKP/ML (Türkiye Komünist Partisi/ Marksist-Leninist) üyesi 10 solcuya karşı yapılan suçlamalar da bu maddelere dayanıyor. Kahrolsun Türk ve Kürt aktivistlerine karşı uygulanan devlet baskıları ve onlara karşı açılan davalar! Kahrolsun PKK'ye ve tüm Kürt örgütlerine uygulanan yasaklar! “Düşünce suçu” 129 a/b maddesi kaldırılсын!

Avrupa Birliği ülkelerinin sınırları içinde oy kullanma hakkına sahip yaklaşık 2,9 milyon Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı vardır. Bu seçmenlerin 1,4 milyonluk bir kısmı Almanya'da yaşıyor. Erdoğan'ın emirleri üzerine birkaç Türk bakan Avrupa Birliği ülkelerinde Evet için propaganda yapma girişiminde bulundu. Buna yanıt olarak, Avrupa'nın birkaç hükümeti Erdoğan'dan daha üstün olduklarını gösterme fırsatını anında kullandı ve bakanların ülkelerine girmelerini yasakladı. Erdoğan emperyalistlerin diktalarını her zaman yerine getirmiyor ve bu sömürgeci efen-diler süreklili sorun yaratıyor. 11 Mart'ta Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı Fatma Betül Sayan Kaya Hollanda'dan sınır dışı edildi ve polisler ona Almanya sınırına kadar eşlik etti. Rotterdam liman şehrinde Hollandalı polisler Türk Konsoloslugu'nun önünde bakanın sınır dışı edilmesini protesto eden göstericilere saldırdı. Bu yasaktan kısa bir süre önce Hollanda Başbakanı Mark Rutte, “huzur ve düzen”i sağlamak adına Dışişleri Bakanı Mevlüt Çavuşoğlu'na ülkeye iniş yasağı koymuştu. Türklere karşı ajitasyonu Rutte, Müslüman karşıtı, ırkçı Geerts Wilders'in seçmen kitlesinin oylarının bir kısmını alarak ondan üstün çıktı ve işçi düşmanı Avrupa Birliği yanlısı politikalarını devam ettirdi. Bu tutumun aynısı Almanya'nın Saarland eyaletini yöneten CDU/SPD'nin oluşturduğu koalisyon hükümeti tarafından derhal kopyalandı; önceden planlanmış etkinlikleri olmamasına rağmen Türk politikacılarının Saarland'a girişleri yasaklandı. Almanya'da Gaggenau, Köln-Porz ve Hamburg şehirlerinde yapılmak istenilen etkinlikler de yasaklandı.

Biz Marksistler birkaç Avrupa hükümetinin, gerek ulusal ve gerekse yerel düzeyde, Türk politikacılarına getirdikleri ülkeye giriş, etkinliklere katılma veya kürsü yasaklarına karşıyız. Aynı şekilde Türk ve Kürt halkının referandum bağlamında yaptıkları etkinliklere yapılan polis saldırılarına da karşıyız. Türk politikacılarına karşı getirilen yasaklar tehlikeli bir olumsuz örnek oluşturuyor ve devletin siyasi görüşlerine uymadığı gerekçesiyle solculara ve işçi sınıfı içindeki herhangi bir kuruluşa karşı devlet sansürü ve baskının uygulanması için kullanılacaktır. Bu yasaklar ayrıca Avrupa'daki Müslüman topluluklara karşı uygulanan terör ve baskıyı arttırmayı amaçlayan bir kampanyanın parçasıdır. 2001'den itibaren Merkel'den Hollande'a kadar Avrupalı kapitalist yöneticiler “teröre karşı savaş”larıyla tüm Müslümanları terörist oldukları konusunda genel bir şüphe altına bırakmaktadır. Böylece Müslümanlara karşı düşmanlık besleterek, faşistleri ve Wilders ile Le Pen'den AfD'ye kadar tüm sağcı popülistler gibi diğer ırkçı grupları cesaretlendirmektedir.

Almanya'da Müslüman karşıtı kampanyalar özellikle 1960'lı yıllardan beri Türkiye ve Kürdistan'dan göçmen olarak gelen işçileri ve onların soyundan gelenleri hedef almıştır, fakat sonunda bir bütün olarak işçi sınıfına yöneliktir. Türk ve Kürt göçmenler—diğer ülkelerden gelen göçmenlerden daha yoğun bir şekilde—on yıllarca “misafir işçi” olarak dışlanmış ve ırkçı baskıya uğramıştır. Onların ve çocuklarının tam politik hakları bugüne kadar verilmemiştir. 1992'de Mölln'de ve 1993'de Solingen'de olduğu gibi Nazilerin kundaklamaları sonucunda Türk

ve Kürt kökenli aileler ölümcül terör saldırılarına maruz kalmıştır. Hedefi çoğunlukla Türkiye kökenli kişiler olan "Nasyonal Sosyalist Yeraltı Örgütü" (NSU) yıllarca bir dizi cinayet ve terör faaliyeti sürdürebilmiştir. Alman devleti ve polisler de yıllarca mağdurların ailelerine karşı soruşturmalar yürütmüştür. Oysa ki NSU Nazilerinin çevresinde faaliyet gösteren ve yönetiminde de yer alan çok sayıda devlet ajanı bulunmaktadır.

Burada ırkçı ayrımcılığa tabi tutulan ve Nazi terörüne maruz kalan ezilenlerin arasında Erdoğan'ın kendisine hayranlık duyan kişiler bulması şaşılacak bir şey değildir. Her türlü baskı ve ayrımcılığa karşı, özellikle de Alman devletinin uyguladığı baskı ve ayrımcılığa karşı mücadele ederek ezilen bu tabakalara başka bir perspektif sunmak işçi hareketinin görevidir. Buraya kadar gelmeyi başarmış herkese tam vatandaşlık hakkı tanınsın! Göçmen işçiler ve onların soyundan gelenler Almanya'daki işçi sınıfının stratejik olarak önemli bir parçası olup, grevlerde çoğu kez en önlere yer almakta ve Türkiye, Kürdistan ve Yakın Doğu'daki işçilere uzanan yaşayan bir köprü görevi görmektedir. Böylece Yakın Doğu'da sosyalist devrimler mücadelesi Alman burjuvazisini sosyalist bir devrimle devirme mücadelesine bağlanabilir.

Alman Sol Parti liderlerinin Türk politikacılarına karşı yüksek sesle dile getirdikleri yasaklama talepleriyle Alman emperyalizmi adına hükümetin sorumluluğunu üstlenmeyi ne kadar da istediklerini bir kez daha kanıtıyor. Örneğin, Sol Parti Milletvekili Sevim Dağdelen "diktatör Erdoğan'a karşı yaptırımlar" ve "Alman federal hükümeti ülkeye giriş yasağı hakkında karar vermelidir. Başbakan Merkel bu konuyu daha fazla geçiştirmemelidir..." gibi çağrılarda bulundu. Aynı şekilde Sol Parti'nin başbakan adayı Sahra Wagenknecht Twitter'da şöyle yazdı: "Federal hükümet içerisinde her kafadan ayrı bir ses çıkıyor. Artık net bir tavra ihtiyacımız vardır. İnsanların diktatörlük lehine konuşmalarını durdurun!" ve "Ülkeye giriş yasağı: Hollanda, Erdoğan diktatörlüğüne karşı nasıl omurgalı olacağını göstererek Alman hükümetine bir ders vermiştir."

Bu, Kürtlere ve diğer göçmenlere eziyet eden ve örgütlerini yasaklayan Alman emperyalizminin tehlikeli bir şekilde aklanmasından başka bir şey değildir. Erdoğan'ın işlediği suçlar, şu anda diktatörlüğünü burjuva demokrasisi şeklinde dayatan Alman sermayesinin işlediği suçlara kıyasla sönük kalmaktadır. Alman emperyalizmi, özellikle Güney ve Doğu Avrupa ülkelerini sömürerek ve, Yunanistan örneğinde açıkça görüldüğü gibi, bu ülkelerin işçi sınıflarını korkunç bir yoksulluğa iterek Avrupa Birliği'ne hükmetmektedir. Biz komünistler, Avrupa'daki işçilerin

sömürsünü yoğunlaştırma ve, başta Amerika ile Japonya olmak üzere, emperyalist rakiplere karşı yarışma gücünü geliştirme amacını taşıyan bir emperyalist ticaret bloku olan Avrupa Birliği'ne ilkeli bir şekilde karşıyız. Alman emperyalizmi, dünyanın birçok bölgesine asker göndermiştir; Alman ordu birlikleri 1999'dan beri Balkanlar'da, 15 yılı aşkın bir süredir de Afganistan'da konuşlandırılmıştır. Alman Ordusu Türkiye'deki NATO İncirlik Hava Üssü'nden de faaliyet yürüterek Orta Doğu'nun harabeye çevrilmesine katkı sunmaktadır: keşif ve tanker uçaklarıyla, NATO kargâhındaki ve AWACS (Havadan Erken Uyarı ve Kontrol Radar Gözlem Sistemi) uçaklarındaki personeliyle. Alman Ordusu Balkanlar'dan, Türkiye'den, Yakın Doğu'dan, Afrika'dan, Afganistan'dan defol! Kahrolsun Alman emperyalizmi ve Avrupa Birliği! Avrupa Birleşik Sosyalist Devletleri için ileri!

Sol Parti'nin sosyal-şoven argümanları, yani hükümeti "demokrasi" adına Türkiye'ye karşı müdahale etmeye çağırması, işçi sınıfını "kendi" burjuvazisine zincirlemektedir. İşçileri, sömürgeci efendi havasına sahip bu sözde işçi önderlerinden koparmak ve şovenizmin her türüne karşı uzlaşmaz bir şekilde mücadele eden gerçek devrimci ve çok-etnik kökenli bir işçi partisi inşa etmek gereklidir. Yönetiminde Kürt ve Türk kökenli kadroların da bulunacağı bu parti, Türkiye'de iki-uluslu bir işçi partisini içeren yenisinden inşa edilmiş Troçkist Dördüncü Enternasyonal'in bir parçası olacaktır. Dördüncü Enternasyonal, dünya çapında sosyalist bir devrim ve Yakın Doğu Sosyalist Federasyonu mücadelelerini başlatabilecek ve zafere ulaştırabilecektir.

www.spartacist.org

KONTAKTADRESSEN

Berlin:	SpAD, c/o Verlag Avantgarde Postfach 2 35 55, 10127 Berlin Telefon: (0 30) 4 43 94 00
Hamburg:	SpAD, c/o Verlag Avantgarde Postfach 11 02 31, 20402 Hamburg Telefon: (0 40) 32 36 44
E-Mail:	spartakist@online.de